

ריך מקומי חזק

**קיר. להקת בת שבע. כוריאוגרפיה:
אוֹהֶד נָהָרִין. מוסיקה: נקמת
הטרקטור ואֹהֶד נָהָרִין.**

פרויקט "קיר" הומן על ידי פסטיבל ישראל והוא אولي דוגמה טובה למה שפסטיבל יכול לצריך לעשות. אוֹהֶד נָהָרִין עבד בצווד למוסיקאי "נקמת הטרקטור", להקת רוק ישראלי, והתהlid הצמיה כוריאוגרפיה לצד הייצרה המוסיקלית שלהם יחידה אחת, שלמה ורצינית.

ה"קיר" שעלה הבמה מבטא לא כל כך את המכשול עצמו או את שרשרת המחסומים העוטפת אותו מודיע, יום, אלא את חיפושי הדרך כדי לעקוב, לפזר, להתמודד או להשלים אותו.

העכודה בינוי על טכניקה חופשית למדי, לעתים חופשית יותר מדי, והיא עשויה פרקים ששניהם בדיק באמצע הדרך, ב"אחד מי יודע", שאותו ראיינו כבר בתוכנית הקורמת. הקטע לכשעצמו חזק והוא הולך ומתעצם ככל שהתבנית הבסיסית מתרחצת ומגיעה לגבהים עד לפירוק הטוטאלי. במובנים מסוימים נגמרה הייצרה עצם במחזית.

מעבר לחלקים הקבוצתיים הכהוניים, מפתיעו אוֹהֶד נָהָרִין דוקא בפינות האינטימיות, במספר דואטים שנוגעים בעצב החשוב, באנושי ביותר: מרוי קויווארה עם שולה בוטני, כמו שתי חיות פצעות המלקרות זו את פצעי השניה. דוואו אסתטי במיוחד שركדו ארזו לוי וסוניה גסט והרגעים המרתקיים של שתי הרקדניות הובילות בלהקה – טליה פו ומלי ני ברסון.

לעכודה יכולה ריך מקומי חזק, חיבור מרתך ומיוחד במינו של העכשווי ביותר עם המקורות. התאורה של במבי עופרת היטב עם כל החומריים האחרים. בקטע מרשימים במיוחד מאירה אלומת אוֹהֶד ייחידה פטיפון ישן שמנגן "אל תikh הכל לב". התקליט מסתובב על במה ריקה בבדירות קורעת. את העכודה קשה שלא לקחת לב.

•
מקובל אולי לחשב שבין מוסיקת הרוק לבין ריקוד ומחול נמצאת חומה גבואה בלתיה ניתנת לשבירה. "קיר", כמו מופעים אחרים בעולם לפניו, מוכיח שהשילוב בין מוסיקת הרוק לבין מחול אפשרי ויותר מכך – מתחייב. חברי להקת "נקמת הטרקטור" מוקמו בمعنى מרפסת מעל הבמה, ומשם שלחו את הצלילים (שנולדו יחד עם הכוריאוגרפיה) לחלל האולם. בחלק הראשון של המופע נראה היה כי המוסיקה כמעט שאינה משפיעה על המתරחש. התמיכה המינימלית של המוסיקה התבטה בהרמוניות שנשמעו לעתים כרקיעות נוספות של הרקדניות על הבמה, והנגנים הסתפקו בנגיעות קלות וקצורות בלבד.

בחלק השני נתלה למעשה המוסיקה את ההובלה ומשכה בחוטים, למרות שכמהותה נשאהה מינימלית וחסכוונית. חברי הלהקה הורימו אנרגיה רוקית שדרבקה ברקדנים. הם השתמשו בקלידים, מכונות תופים, גיטרה חשמלית, גיטרה בס וחליל, ונשענו על סיקונים של מקבצי תופים פרועים ופראות מוסיקליות שהיו ממוקדות ולא הרפתחו. היו מעט נושאים מוסיקליים, אולם כל אחד כזה מוצאה עד תום, וכל תוו ואקורד היה בדיק במקומות הנכון. בשלב מסויים, כשהמוסיקה קיבלה אופי רוקי מובהק, נראו הנגנים מלמעלה כמו אלים, המכוננים את התנועה על הבמה על פי רצונם. הביצוע לא "אחד מי יודע" היה חוויה ויוזאלית ומוסיקלית מרשימה. אמנם רק חלק קטן מהקטעים המוסיקליים היו עומדים בפני עצם, אולם כשמדובר בייצרה המשותפת למוסיקה תפקיד חשוב, פועל ומפעיל.

אורה ברפמן ושמוליק כהן